

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.66.2018.IM

Warszawa, 21 marca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/19/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi model SPEEDMAX BOY ENERO kod EAN 5902431006734, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 182,86 zł (słownie: sto osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez

Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 18 września 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli, dotyczący hulajnogi model SPEEDMAX BOY ENERO kod EAN 5902431006734 (zwanej dalej „hulajnogą”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo.

Hulajnoga będąca przedmiotem postępowania to sprzęt przeznaczony do jeżdżenia, który został wykonany z metalowych elementów w kolorze zielono – szarym i posiada dwa koła wykonane z plastiku z oponami. Rączki kierownicy, które zostały wykonane z rurek, są osłonięte uchwyty z tworzywa sztucznego. Montaż hulajnogi polega na jej rozłożeniu (należy przy tym zwolnić jedną blokadę oraz zaciągnąć drugą), osadzeniu uchwytów kierownicy (sprężynowe bolce w uchwytach należy wsunąć w otwory w kierownicy) oraz ustawieniu wysokości kierownicy (dostępne są trzy poziomy wysokości). Przy ustawieniu wysokości kierownicy, bolec sprężynowy w kierownicy należy wsunąć w jeden z trzech otworów we wsporniku kierownicy, a także załączyć blokadę zaciskową. Hulajnoga posiada metalowy hamulec, osadzony nad tylnymi kołami z użyciem mechanizmu sprężynowego. Na pomoście hulajnogi znajduje się naklejony arkusz o właściwościach antypoślizgowych. Produkt został zapakowany w opakowanie kartonowe z oznaczeniami i informacjami. Pod pomostem hulajnogi znajduje się składana stopka służąca do parkowania. Bezpośrednio na opakowaniu umieszczono m.in. informacje: SASKA BIS sp. z o.o. sp. k., ul. gen. Józefa Wybickiego 9 Bąkowo, 83-050 Kolbudy; www.galeriasportowa.pl; sprzęt sportowo – rolkowy. Hulajnoga SEEDMAX BOY ENERO; kod EAN 5902431006734; kraj pochodzenia: Chiny; produkt zgodny z normą PN-EN 14619, informacje i ostrzeżenia. Powyższe informacje umieszczone zostały również na produkcie, do którego została także dołączona instrukcja obsługi.

W toku kontroli nr NR.8361.157.2018.EO.MB oraz NR.8361.213.5.2018.EO.MB, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań laboratoryjnych próbkę hulajnogi i przekazali ją do Specjalistycznego Laboratorium Badania Zabawek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie. Badania przeprowadzone zostały zgodnie z normą PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy – Hulajnogi – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (zwaną dalej „normą”) i wykazały następujące nieprawidłowości:

- wspornik kierownicy hulajnogi nie posiada znaku minimalnej głębokości jego osadzenia, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 c normy;
- w trakcie utrzymania siły 70N została odłączona jedna z dwóch zatyczek rączek kierownicy, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 d normy.

Pismem z 6 czerwca 2018 r. przedsiębiorca złożył wniosek o przebadanie próbki kontrolnej hulajnogi, w następstwie czego inspektorzy Inspekcji Handlowej przekazali próbkę kontrolną produktu do laboratorium Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach, w celu sprawdzenia zgodności produktu z wymaganiami pkt. 4.3.3 c oraz pkt 4.3.3 d ww. normy. W trakcie przedmiotowych badań stwierdzono, iż:

- na wsporniku kierownicy nie umieszczono znaku minimalnej głębokości jego osadzenia, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 c normy;
- podczas badań stan próbki hulajnogi uległ zmianie – oddzieliły się zatyczki uchwytów kierowniczych, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 d normy.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 26 października 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat otrzymanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę, powinna ona przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 20 października 2018 r. strona postępowania poinformowała, iż podjęła działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę, w tym celu zawiadomiła dwóch dystrybutorów o konieczności wstrzymania sprzedaży produktu, na potwierdzenie czego przedłożyła korespondencję mailową. Ponadto strona postępowania oświadczyła, iż zakupiła 360 hulajnóg na podstawie jednej faktury zakupu z 11 października 2017 r., a następnie 372 egzemplarze

produktu sprzedała dwóm kontrahentom. Strona postępowania przedłożyła również faktury korygujące, potwierdzające zwrot 236 hulajnóg od jednego z ich nabywców. Jednocześnie oświadczyła, iż na stanie magazynowym posiada 198 sztuk.

Pismem z 30 listopada 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o przedłożenie dowodów potwierdzających zwrot produktów wycofanych z rynku i posiadanych na stanie magazynowym do dostawcy bądź świadczących o ich zniszczeniu. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności w zakresie ilości hulajnóg zakupionych oraz wprowadzonych na rynek i posiadanych na stanie magazynowym.

Pismem z 3 stycznia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, iż na podstawie faktury zakupu z 11 października 2017 r. nabyła 360 sztuk hulajnogi, które sprzedała dwóm kontrahentom, zaś na dzień przeprowadzenia kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej posiadała 200 egzemplarzy pochodzących ze zwrotu od jednego z dystrybutorów. Ponadto strona postępowania przedłożyła dwie faktury korygujące potwierdzające zwrot pięciu sztuk produktów przez drugiego dystrybutora oraz wskazała, iż oczekuje na zwrot dziewięciu sztuk hulajnogi, które wraz z posiadanymi na stanie magazynowym egzemplarzami podda utylizacji.

Pismem z 8 stycznia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających zwrot dziewięciu sztuk hulajnogi od dystrybutora oraz dokumentów potwierdzających zutilizowanie produktów posiadanych na stanie magazynowym i odebranych od kontrahentów. Ponadto organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Przy piśmie z 29 stycznia 2019 r. strona postępowania przedłożyła protokół utylizacji 202 sztuk hulajnogi i dowód na wycofanie jednej sztuki od dystrybutora oraz oświadczyła, iż jest w trakcie oczekiwania na odbiór pozostałych 8 hulajnóg od dystrybutora oraz zwróciła się z prośbą na wydłużenie terminu na przedłożenie brakujących dowodów.

Pismem z 6 lutego 2019 r. Prezes UOKiK wyraził zgodę na wydłużenie terminu na przedstawienie brakujących dowodów. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie kwestii ilości hulajnóg posiadanych na stanie magazynowym.

Pismem z 4 lutego 2019 r. strona postępowania przedłożyła faktury korygujące wskazujące na zwrot sześciu hulajnóg przez dystrybutora.

Pismem z 21 lutego 2019 r. strona postępowania przekazała fakturę korygującą wskazującą na zwrot jednej hulajnogi oraz potwierdzenia utylizacji ośmiu hulajnóg przekazane przez dystrybutora. Ponadto strona postępowania wyjaśniła rozbieżności w zakresie stanu magazynowego, oświadczając, iż na dzień kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej posiadała 200 hulajnóg.

Pismem z 28 lutego 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o jednoznaczne wskazanie czy 36 hulajnóg, których strona postępowania w trakcie czynności kontrolnych, nie posiadała już na stanie magazynowym, zostało sprzedanych jednemu z kontrahentów oraz przedłożenie dokumentów potwierdzających zwrot przez tego dystrybutora hulajnóg posiadanych w ofercie handlowej i ich zniszczenie bądź oświadczenia tego przedsiębiorcy o nieposiadaniu produktów. Ponadto, organ nadzoru wniósł o uzupełnienie materiału dowodowego w zakresie zwrotu i utylizacji brakującej hulajnogi.

Pismem z 7 marca 2019 r. strona postępowania wyjaśniała, że hulajnoga została sprzedana dwóm już wcześniej wskazanym dystrybutorom oraz przedłożyła oświadczenie jednego z nich o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym. Ponadto, strona postępowania przekazała oświadczenie dystrybutora o błędnie podanej ilości posiadanych hulajnóg, które następnie zostały zutylizowane.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo wprowadził hulajnogę model SPEEDMAX BOY ENERO kod EAN 5902431006734 na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W skład materiału dowodowego wchodzi faktura zakupu 360 produktów od chińskiego przedsiębiorcy przez ww. spółkę, z czego wynika iż należało uznać ją za producenta z tego tytułu, iż jest importerskim produktem, którego wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom

wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy – Hulajnogi – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa hulajnogi z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi stanowiły wyniki badań laboratoryjnych tego produktu, przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w których stwierdzono, że wspornik kierownicy hulajnogi nie posiada znaku minimalnej głębokości jego osadzenia, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 c normy oraz podczas badań stan próbki hulajnogi uległ zmianie – oddzieliły się zatyczki uchwytów kierowniczych, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 d normy. Powyższe nieprawidłowości znalazły swoje potwierdzenie w badaniach próbki kontrolnej produktu przeprowadzonych na wniosek strony postępowania w laboratorium Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach,

W oparciu o wyniki badań laboratoryjnych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że ww. nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków z powodu upadku użytkownika z hulajnogi, czego konsekwencją mogą być urazy w postaci stłuczeń (np. otarć, siniaków, opuchlizn czy obrzęków).

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania w październiku 2017 r. zakupiła 360 sztuk hulajnogi, które sprzedała dwóm kontrahentom, z czego jeden dokonał zwrotu zakupionych produktów w listopadzie 2017 r. Strona postępowania, w ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, poinformowała dystrybutorów o konieczności zwrotu posiadanych w ofercie sprzedaży hulajnóg. Posiadane na stanie magazynowym 198 hulajnogi wraz pięcioma sztukami odebranymi od kontrahenta zostały przez stronę postępowania zniszczone, na potwierdzenie czego przedłożyła protokoły utylizacji i faktury korygujące. Jednocześnie strona postępowania przekazała potwierdzenia utylizacji ośmiu hulajnóg przekazane przez tego dystrybutora oraz oświadczenie o nieposidaniu produktów na stanie magazynowym przez drugiego kontrahenta.

Mając na uwadze dowody przekazane, przez stronę postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że przedsiębiorca SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo, wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis) przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że

warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania w 2017 r. sprzedała 360 kwestionowanych hulajnóg dwóm dystrybutorom, a następnie jeden z nich zwrócił 236 egzemplarzy. Pozostałe hulajnogi zostały wprowadzone na rynek. Strona postępowania po zawiadomieniu jej o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi, w stosunku do produktów wprowadzonych na rynek niezwłocznie przystąpiła do eliminacji skutków naruszenia prawa. W celu wycofania z rynku kwestionowanych hulajnóg skontaktowała się z kontrahentami, a następnie przedłożyła faktury korygujące potwierdzające zwrot pięciu produktów oraz przekazała protokół utylizacji produktów posiadanych na stanie magazynowym i zwróconych przez dystrybutora, a także potwierdzenia utylizacji ośmiu produktów przez samego dystrybutora oraz oświadczenie drugiego dystrybutora o nieposidaniu produktów w ofercie sprzedaży

Podkreślić należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w szczególności: krótkotrwały charakter naruszenia, niewielką ilość produktów wprowadzonych na rynek, a także podjęte przez stronę postępowania działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, należy stwierdzić, iż stwierdzone naruszenie prawa nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa, gdyż nie naruszyło w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia konsumentów.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nakłada na przedsiębiorcę SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 182,86 zł (słownie: sto osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt sześć groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalono na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 53/2018. Na powyższą kwotę składają się: koszt materiałów zużytych w toku przeprowadzonego badania, uzasadniony koszt pracy jednej osoby, stały dla laboratorium oraz uzasadniony koszt pracy laboratorium, w tym urządzeń użytych w toku przeprowadzania badania. Wskazane koszty uzasadnione były zakresem przeprowadzonych badań laboratoryjnych, mających na celu ustalenie, czy ww. produkt spełnia wymagania normy *PN-EN 14619:2015-07*, a tym samym, czy produkt jest bezpieczny.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.), przedsiębiorca SASKA BIS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości Bąkowo obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie, strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji,

zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 3 sentencji decyzji.

3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania

składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak